

Міжнародний комуністичний журнал

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 31 травня 1980 року • № 66 (2794) • Ціна 2 коп.

Від'їзд з Москви

29 травня з Москви на батьківщину відбув генеральний секретар ЦК Йменської соціалістичної партії, голова Президії Верховної Народної ради Народної Демократичної Республіки Ймен, прем'єр-міністр НДРІ Алі Насер Мухаммед, який перебував у нашій країні на запрошення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР з офіційним дружнім візитом.

На аеродромі А. Н. Мухаммеда проводжали Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС Б. М. Пономарев, інші офіційні особи.

(ТАРС).

Чуєте, залунали звуки піонерського горну, розсилався барабанний дріб? Вулицями Кіровограда крокують юні ленінці. Сьогодні їхнє свято — обласний піонерський зліт. Знаменно, що він відбувається в Міжнародний день захисту дітей.

Салют тобі, піонері!

МЕТАПОДАВАННЯ ДОПОМОГИ

Майже рік тому степову тишу біля села Ливлячки Добровеличківського району розбудив гуркіт бульдозерів, тракторів, автомашин. На очах місцевих жителів став змінюватись навколишній ландшафт. Тут споруджується найбільший в області цукровий завод. Кілька місяців тому комсомол оголосив про будову ударного комсомольською. Чимало молодих ентузіастів приїхало сюди, щоб узяти участь у будівництві важливого для області (та й усієї країни) об'єкта. Іх слід тут залишитися на віки.

Кілька днів тому члени бюро обкому комсомолу разом з першими секретарями, відповідальними працівниками міських комсомолів та райкомів ЛКСМУ виїхали на будівельний майданчик, щоб ознайомитися з ходом робіт, перспективами будівництва заводу, потребами споруджуваного підприємства. Мета виїзду — подання допомоги робітничому колективу, у прискоренні темпів робіт.

Бюро обкому комсомолу провело тут об'єднане виїзне засідання. В ньому взяли участь інструктори Добровеличківського райкому Компартії України С. В. Мартинюк і Р. Д. Горленко, начальник пересувної механізованої колони тресту «Кіровоград-машвазбуд» Е. І. Валюкас, секретар парткому цього тресту О. В. Сужаєв, начальник відділу кадрів тресту Л. Р. Морозов, перші секретарі та відповідальні працівники міських комсомолів і райкомів комсомолу.

Члени бюро обкому комсомолу, запрошені товариші обговорили важливі питання спорудження обласної ударної комсомольської будови. В обговоренні питань бюро обкому комсомолу ухвалило відповідну постанову.

(Розповідь про будівництво одинадцятого цукрового заводу читайте в наступному номері).

ПРОГРАМУ ШЕФСТВА ВИКОНАНО

Обсяг робіт великої будівельної організації виконали за роки квітня п'ятиріччя в господарстві трьох підшефних районів колентивних промислових підприємств Краматорська. Вони особливі на будівництві і монтажі сільськогосподарських об'єктів більш як шість мільйонів карбованців. Такий підсумок дострокової реалізації комплексної програми робітничого шефства, розробленої місечною радою народних депутатів.

М. ТУРКІН, кер. РАТАУ.

СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ НА КОМСОМОЛЬСЬКОМУ ПОЛІ: АНАЛІЗ ПРАКТИКИ

ГОЛОВНИЙ СТИМУЛЯТОР

Для аналізу ходу й ефективності соціалістичного змагання серед молодих механізаторів автор вибрав колгоспи «Україна» і «Росія» Ульяновського району. Вибрав не випадково. Такі господарства, заможних, міцних, на Кіровоградщині багато.

У колгоспі «Росія» молодих трудівників понад 300 чоловік. Сила чимала. Працюють юнаки і дітчата в різних сферах матеріального виробництва. Основа ж увага приділяється механізаторам, тваринникам. Суперництво між ними постійно в полі зору правління колгоспу, партійної, профспілкової і комсомольської організацій. Заохочення учасників змагання здійснюється при гармонійному поєднанні моральних і матеріальних стимулів.

Вже на другий чи на третій де-не-де вони почали зникати. Справа в тому, що після кожної зміни члени комітету комсомолу, спеціалісти визначали якість робіт, дотримання агротехнічних вимог під час зборітку ґрунту, себе (це входило до комплексу умов соціалістичного змагання). І якщо схибив механізатор — лишався без прапорця. Доводилось червоніти перед односельцями. Скажемо, кого цікавить у селі, чи майорить на агрегаті такого-то тракториста прапорець? Усіх. Про кращих і відстаючих регулярно повідомляла колгоспна багатотиражна газета, «блискавки», листівки, виступи «Комсомольського прожентора». Чи не зостався якийсь із таких екіпажів на весь період робіт «ображеним»? Кажуть, що нинішньої весни в колгоспі такого не спостерігалось. Вступав у дію фактор «а чим ми гірші від інших?» і «ображени»

прагнули підтягнутись до рівня передовиків. Отож червоний прапорець виконував функцію морального стимулу до дійового змагання. Є й інші чинники, що ведуть до успіху. Наведу приклад. Працює в господарстві механізатор комсомолець Віктор Дідевич. З ним стався такий випадок. На урожайному підбитті підсумків роботи в 1978 році кращим молодим виробничником вручали значки «Ударник-78». Віктор сподівався, що буде в їхньому числі. Бо працював же добре. Та власні сподівання не виправдалися. Йому пояснили: для того щоб бути переможцем, добре трудитись мало. І вже наступного року хлопці на ділі довірили причетність до когорти лідерів. Став переможцем у господарстві по кількості вироблених гектарів умовної оранки. Появилась економія пального. За ці успіхи Віктора нагородили Грамо-

тою Ульяновського райкому комсомолу. Або ще таке. Якось Олег Недбалюк висловився: «Мені вручить прапорець, якщо заслужив, звичайно. Щоб люди бачили, як працюю на жнивках». Що це — прагнення молодого механізатора показати своє «я»? В якій мірі так. Але можна зрозуміти Недбалюка інакше (що, як з'ясувалося, він і мав на увазі) — утвердити себе як хлібороба, заслужити повагу в колективі односельців. А що карбованці? Скільки їх не вручай, морального задоволення від того, що ти переможець, не дістанеш. Звичайно надбавка до зарплати.

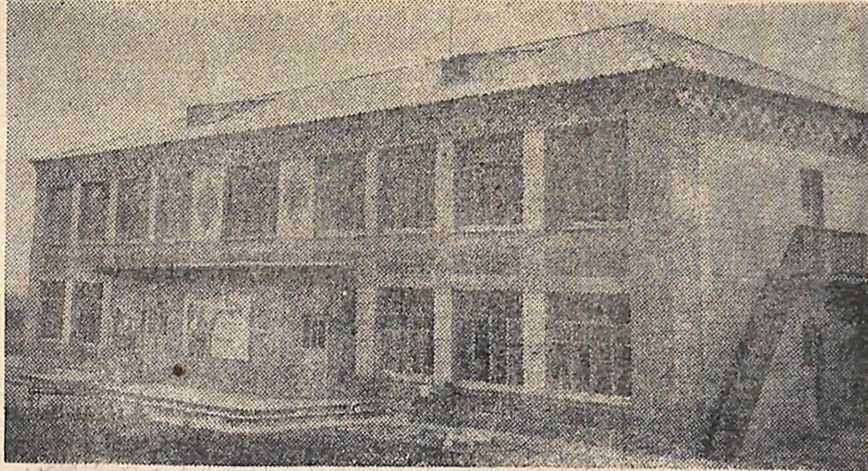
...Комітет комсомолу колгоспу «Україна», очолюваний Григорієм Тавровським, має свою форму стимулювання учасників соціалістичного змагання з допомогою «блискавок». Про це красномовно свідчать результати суперництва між комсомольсько-молодіжними ланками по вирощуванню кукурудзи індустріальним методом. Увесь комітет ком-

сомолу під час весняно-польових робіт перебував у полі. Григорій Тавровський признався, що для нього це був по справньому щасливий період: був серед хлопців, допомагав їм, підбирав підсумки. Особливо азартно розгорталось змагання між екіпажами Олексія Жовтого і Миколи Осипова, які працювали на внесених гербіцидів, на сібї кукурудзи. Олексій і Микола разом вирощували всі питання, що стосувалися умов трудового суперництва між ними. Вназували один одному на хвиби в роботі. В основі ж були швидкість і якість виконання операцій. Чи траплялися недоречності, прискіплене ставлення до роботи товариша? Комсомольська совість не дозволяла хлопцям тако-го. Вони були об'єктивними, як і саме змагання. Дістали моральне задоволення від того, що успішно почали експеримент із вирощування кукурудзи індустріальним методом. Під час розмови у Олексія Жовтого дозволю повести агрегат. Той відмовив.

Два звичайних колгоспи, дві комсомольські організації. Чи не випадок, що рушієм соціалістичного змагання тут є моральне стимулювання? Ні. Законмірність і норма. Адже що може бути кращим від того, що ти почуваш себе героєм сьогодні, що ти утверджуєш хліборобське «я»!

А. ШИЛОШІЙ.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Сонячно

В «Сонечку»

Кожного ранку матері виводять їх на сонячну вулицю. Радісних і шасливих Петрів та Світланок зустрічає оновлене село. Ні, долі цих маленьких громадян з планети Земля не затьмарить ніщо. Бо живуть вони у великій Країні Рад, пароду якої не здолати нікому. Стоїть на зоряному кордоні рідної Вітчизни солдат — старший брат цих хлопчиків і дівчаток. Міцна, нездоланна рука у їхніх батьків, які все роблять для того, щоб ставала ще могутнішою наша Батьківщина. Їхні батьки вирощують хліб — найбільше наше багатство. І вже тут,

ВСЕ НА УКРАЇНІ — ДІТЯМ!

у дитячому садку, цих малюків учать берігти те багатство.

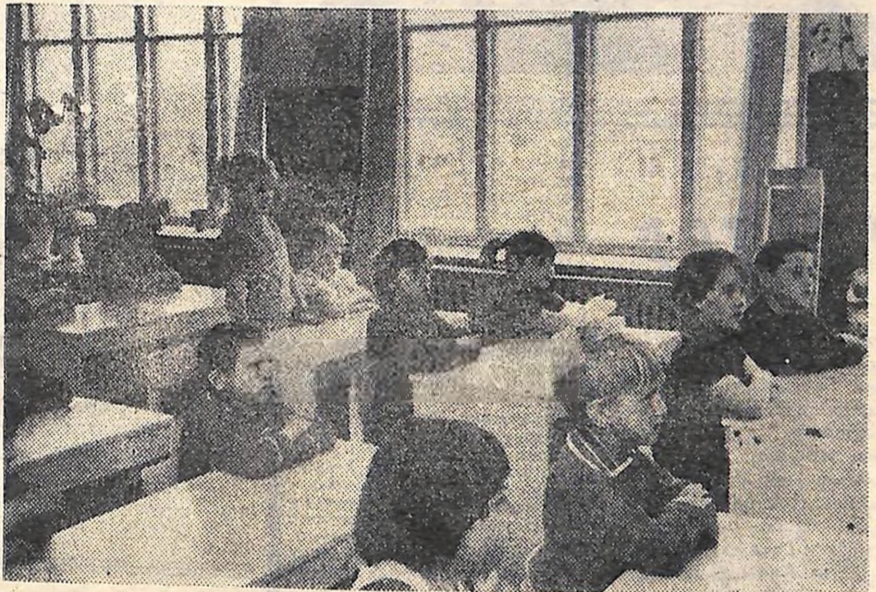
І дитячий садок їхні батьки так і називали — «Сонечко».

Сонячно в «Сонечку», щасливо, привітно. Тут завжди панує атмосфера доброти.

Так у кожному з 846 дитячих садків на нашій степовій Кіровоградщині. Близько 69 тисяч хлопчиків і дівчаток виховують у них досвідчені вихователки, няні. Про здоров'я дітей піклуються медики. Про них дбає вся країна, вона видає їм усе найкраще.

На з н і м н а х: в дитячому садку «Сонечко» колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфріївського району.

Фото В. ГРИБА.

ОДА ДИТИНСТВУ

О, як захоплено дивився Двадцятий вік тобі услід, Червоногалстучне дитинство, Коли рушало ти у світ!

У світ речей, дерев і квітів, Де стежка стежок не шука. Там, у клубок згорнувшись, вітер Слав на подушці будяка.

Ти по озерах незабутніх Пливало в небачені краї, І небо в зорях і'ятинкутних Цвіло над парусом твоїм.

Хвала тобі, дитинство світле,

Де уміх перший зародивсь.

Сьогодні ти прийшло ізвідти,

Де тільки сон мій залинився.

Та це весні блакитний килим

І мама дивно молода...

Лежать кружальцями дзвінками

На стежці пам'яті літа.

О, як захоплено дивився

Двадцятий вік тобі услід,

Червоногалстучне дитинство,

Коли рушало ти у світ!

Валерій ГОНЧАРЕНКО. м. Кіровоград.

ТАКА НАША ТУРБОТА

У ЖЕ з перших днів Радянської влади партія та уряд звернули особливу увагу на охорону матері і дитини. Саме тоді, у важкі для молодого Країни Рад роки, було видано найгуманніші декрети — «Про фонд дитячого харчування», «Про посилення дитячого харчування», «Про заснування Ради захисту дітей» тощо. За рядками цих документів — багрянний відблиск незабутніх літ і сотні тисяч дітей, урятованих від голоду і смерті.

Наша країна сьогодні — це країна з найнижчим у світі рівнем дитячої смертності. Саме в дітях великий Ленін убачав майбутнє Країни Рад. А воно повинне бути світле, здорове й радісне.

Юні мешканці Кіровограда ростуть щасливими, бадьорими дітьми. На зорі їхнього здоров'я день і ніч стоїмо ми, люди з білих халатах. Такий наш обов'язок, обов'язок радянського медика, така наша турбота про підростаюче покоління.

У місті створено широку мережу закладів по охороні материнства і дитинства. Дитяча міська поліклініка розрахована на 250 відвідувань за зміну. Крім цього, в різних районах Кіровограда розташовано 7 амбулаторій, що дозволяють надавати вчасно медичну допомогу нашим маленьким пацієнтам.

У поліклініці працюють 92 лікарі. Це — висококваліфіковані, досвідчені спеціалісти.

Нині поліпшено матеріально-технічну базу Новомиколаївки, Некрасовки і навколишніх мікрорайонів, тут буде створено широкопрофільний філіал дитячої міської поліклініки. Цей філіал розташується в приміщенні колишнього Будинку немовляти.

Також планується розширення мережі молочних кухонь і роздавальних пунктів за рахунок будівництва молочної кухні на 2 тисячі порцій у районі вулиці Пацаса. Подібна кухня появиться на вулиці Клинцієвській.

Наступного року планується будівництво широкопрофільної дитячої поліклініки поруч зі старою.

Хочу навести такий важливий факт. У зв'язку з підвищенням якості роботи медиків на асф дільницях знизилася захворюваність дітей рахітом, анемією, хронічним розладом шлунка. Практично ліквідовано дифтерію, поліомієліт, рідкісними стали випадки захворювання коклюшем.

У переддень Міжнародного дня захисту дітей від щирого серця хочу побажати всім нашим маленьким пацієнтам міцного здоров'я, бадьорого настрою, безхмарного, мирного неба над їхнім прекрасним дитинством.

О. ГОЛЬНИК, головний лікар Кіровоградської дитячої міської поліклініки.

НА ВІДМІНУ від інших форм суспільної свідомості релігія ніколи не служила справі соціального прогресу. Фантастичні, перекручені уявлення про дійсність приховували справжні причини гноблення, експлуатації людянською, відвертали трудящих від боротьби за кращу долю.

«Ідея бога, — писав В. І. Ленін, — завжди приспалала і притупляла «соціальні почуття», підміняючи ідеєю рабства (найгіршого, безвідхідного рабства). Ніколи ідея бога «не зв'язувала любу з суспільством», а завжди зв'язувала пригноблені класи вірою в божественність гнобителів».

Спітум пароду — так визначили релігію К. Маркс і В. І. Ленін; вона — одна з видів духовного гніту трудящих мас.

Радянська влада поклала край засилью релігії, відокремивши її від держави, визначивши статус свободи совісті для віруючих і невіруючих. За шість десятиріч свідомість мільйонів радянських людей очистилась від релігійного дурману, культу та обрядових атрибутів. На релігійні обряди, богослужіння, молитви людина витрачала багато часу, сил, енергії, які могли б бути спрямовані на дальший розвиток продуктивних сил, на опанування природи, на розвиток наукових знань.

Число віруючих у нашій країні зменшується з кожним роком, і все ж культурні обряди живучі. Це пояснюється значною мірою тим, що релігія є однією з найстаріших і найконсервативніших форм суспільної свідомості. І що формі підтримують і намагаються поширити сучасні церкванники, інші служителі культів.

Не можна, наприклад, повірити в те, що молоді люди, які народилися в 50—60 роках, хрестять своїх дітей, будучи віруючими. Всі вони виростили в сім'ях, де навряд чи хтось із батьків вірив у бога.

Чому ж ці молоді подружжя стають на ганебний шлях посвячення своїх дітей у «рабів божих»? Як могло статися, що комсомольці і комсомолки слухають нашіптвання стариків — рідних чи близьких — і несуть дітей до церковної купелі? Відповіді їхні, як правило, однозначні, малопереконливі: «Така стара традиція», «Батьки примусили», «Це старий звичай», «А що ж тут такого?» Просто здається пеймовірним, щоб з комсомольським квитком у кишені йшли на уклін церковному служителю для «очищення гріхів» у дитини.

Ось приклад. Завідуючий сільським клубом колгоспу імені Калініна комсомолець Петро Бобир узяв участь у культовому обряді хрещення. Своїх дітей охрестили комсомольці Юрій і Наталка Артемєвські з колгоспу імені Кутузова, тракторист колгоспу імені Фрунзе Петро Брагінець, Олександр і Тетяна Карпенки з Комішуватого, Микола і Марія Ярємчуки з Новогорівки, Сергій Соколенко і Наталка Романенко з Новоукраїнки.

Члени первинних організацій, де згадані комсомольці на обліку одно-стайно засудили негідні вчинки своїх односельчан і поставили питання про дальше їх перебування в лавах ВЛКСМ.

Вступаючи на комсомольських зборів, начальник штабу «Комсомольського прожектора» колгос-

АТЕІЗМ

мольці на обліку одно-стайно засудили негідні вчинки своїх односельчан і поставили питання про дальше їх перебування в лавах ВЛКСМ.

Вступаючи на комсомольських зборів, начальник штабу «Комсомольського прожектора» колгос-

ЯКЩО ТОБІ КОМСОМОЛЕЦЬ

ІМ'Я

пу імені Калініна Ніна Матейшина гнівно засудила поведінку Юрія і Наталки Артемєвських, які скоїли це на шлях компромісу зі своєю совістю.

— Вони зганьбили комсомольську честь і гідність, тому їм не може бути місця в лавах Ленінського комсомолу, — підкреслює Ніна Матейшина.

Проти цього про виключення з членів ВЛКСМ Юрія і Наталки Артемєвських підтримали молодий комуніст Леонід Дмитренко, комсомольці Зоя Гарап, Анатолій Тишківський.

Різно засудили члени ВЛКСМ поведінку культурних працівників з колгоспу імені Калініна Петра Бобира, котрому аж ніяк не личило брати участь у релігійному обряді.

— Замість того, щоб впроваджувати в життя і проут нові, радянські обряди, пропагувати їх серед населення, завідуючий клубом сам став учасником обряду хрещення. Ганьба такому комсомольцеві!

Таку ж думку висловили на зборах Валентина Стоян, Ганна Іванова, інші комсомольці Рівного.

Практика показує, що там, де агітаційна робота занедбана, там не дімають служителі культу. Через батьків, людей молодого віку, вони залучають до релігійних обрядів молодь, їх дітей.

Релігія, за словами В. І. Леніна, була і лишається пустошом на дереві людського пізнання, суспільно-го буття і людської поведінки. Для остаточного подолання релігійних пережитків потрібне дальше вдосконалення ідеологічної роботи, зокрема науково-атеїстичного виховання.

«У боротьбі двох світоглядів, — підкреслює на XXV з'їзді КПРС Л. І. Брежнев, — не може бути місця нейтралізму і компромісам. Тут потрібна висока політична ільність, активна, оперативна і переконлива пропаганда дестьська робота, своєчасна відсіч ворожим ідеологічним диверсіям».

Та про це забувають деякі комсомольські ватажки.

С. ЛИСИЦЬКИЙ, завідуючий організаційним відділом Новоукраїнського райкому комсомолу.

